

DE DUITSCHE KERKSTRIJD

HET IS ZEER INTERESSANT NA TE GAAN, wat eigenlijk de historische en zedelijke beteekenis is van den kerkstrijd in Duitschland, omdat we gevoelen zullen, dat een zoodanige strijd beteekenis heeft voor de geheele wereld. Satans aanvallen op het Duitse Protestantisme zijn aanslagen op het Protestantisme in de geheele wereld!

Men kan vragen, in hoever men zou kunnen spreken van een specifiek Nederlandsch, Fransch of Duitsch, kortom van een nationaal Protestantisme. Wat het w e z e n betreft, dit wijzigt zich toch niet naar landsgrenzen, omdat het Christendom voor de geheele wereld beteekenis heeft. Hoever kan men nu gaan in het streven naar een nationaal karakter, zonder dat het universele daarbij wordt ingeboet? Als het Christendom méér nationaal dan universeel is, dan heeft het zijn door God gegeven grondslag verlaten. Het Hoofd der Gemeente heeft haar in haar banier dit woord geschreven: „Gaaf uit in de gehééle wereld, predikt het Evangelie aan alle creatuur.“

Voor de vlucht, die Hitlers beginselen aanvankelijk ook op het terrein der Kerk namen, is een zeer gereede verklaring te vinden. Zoog deze beweging niet onmiddellijk alle niet-Christelijke stroomingen als in een geweldigen draaikolk weg? Gaf dit niet een gevoel van verademing, en wekte dit niet het vertrouwen?

De groote massa voegde zich gaarne in en naar een systeem, dat tenslotte alles omvatten wilde, zoodat het voldoende was, slechts naar één stem te luisteren!

Maar indien de eene machtige gebieder de door God gestelde grenzen dreigt te overschrijden, dan komt men toch gaarne en moedig op voor de specifiek heilige goederen.

Het „K o n i n g - P r i e s t e r” blijft bewaard voor komende dagen.

In het heden zijn deze twee gescheiden.

Zelfs aan een Uzzia — koning van Juda — kon niet worden veroorloofd, dat hij r e u k o f f e r d e in het Heiligdom!

De Gemeente heeft haar eigen bestuur.

De Landsoverheid onthoude zich dáár van inmenging!

En zoo is in den diepsten grond de strijd onzer naburen een schakel in de lange keten van worstelingen tegen het gezag van Christus. We kunnen daarbij nog opmerken met welk een kracht en sluwheid tevens de vijand in dezen Kerkstrijd is opgetrokken!

De Vrije Evangelische Synode acht Christus terzijde gesteld; zij verklaart, dat haar grondbeginselen zijn aangetast door het optreden van den Rijksbisschop. De leuze „Eén staat, één volk, één kerk,” stelt volgens haar het Evangelie voor de Duitsch Evangelische Kerk buiten werking. Zij aanvaardt niet het „pausdom” in den vorm van de alleenheerschappij van den Rijksbisschop en diens rechtskundigen adviseur Dr Jäger. Evenmin aanvaardt zij binnen de muren der Kerk het „leiders”-principe!

Inmiddels heeft Dr Jäger reeds te kennen gegeven, dat het onverantwoordelijk is, om het conflict naar het terrein van het g e l o o f over te brengen, en dat het regime van den Rijksbisschop d e l e e r der Kerk niet ondermijnt, doch slechts betrekking heeft op de uitwendige organisatie. Dit maakt den indruk van een voorzichtigen terugtocht. Hierop is gevolgd een verzoek aan den Rijksbisschop om ontslag, vergezeld van den

raad aan den oppersten chef om een raad van bisschoppen bijeen te roepen om kerkelijke problemen te behandelen. Van Nationaal-Socialistische zijde is een verklaring verschenen, dat de strijd tot een einde komen moet, omdat deze strijd groote onrust veroorzaakt en tenslotte de volksgemeenschap zal verstoren. Reden genoeg, zoo heeft het de Beiersche minister gezegd; om aan den strijd een eind te maken. De ernst van de beweging is hiermede van die zijde erkend. Het is nu maar de vraag, h o e de strijd een einde neemt en welk beginsel zal zegevieren: dat van den almachtigen Staat of dat van de Gemeente van Christus. Weerkracht ligt in het beginsel van de Afscheiding. Dit woord werd door een onzer Hoogleraren uitgesproken in een kring van studeerenden. Dit beginsel heeft, volgens dezen spreker, het vaandel ook in Duitschland opgestoken. En bij die gelegenheid, dat dit gezegd is, is ook het volgende behartigenswaardige woord gehoord: „Zoolang er een kleine harde kern blijft, die gelooft in een hoogere gehoorzaamheid dan die aan Caesar, behoeven we niet beducht te zijn, dat het g e e s t e l i j k e r f g o e d van Europa en Nederland zal verloren gaan.”

Dit woord geldt Duitschland eveneens en evenzeer in de critieke dagen, die het doormaakt!

De vraag is nu maar, wát Hitler in dezen beslissen zal, en óf hij inderdaad beslissen zal.

God geve wijsheid en voorzichtigheid en beslistheid!

J. T.

DE HEILIGE KATHARINA

HET KATHARINA-KLOOSTER OP DEN berg Sinaï heeft in den laatsten tijd groote vermaardheid verworven, doordat binnen zijn muren het oude handschrift van den Bijbel, de zoogenaamde Codex Sinaiticus gevonden is.

Over dezen Codex Sinaiticus, die zich in Russische handen bevindt, maar door Engeland is aangekocht voor de boekerij van het Britsch Museum — is reeds heel wat geschreven.

Dezer dagen kreeg ik een interessant boekje in handen over de ervaringen van den Duitschen geleerde Von Tischendorf, den vinder van den Codex. Met bewondering las ik van zijn onvermoeide pogingen om in dit onherbergzaam oord het schier onbereikbare klooster binnen te dringen. Zijn schitterende aanbevelingsbrieven moest hij eerst in een afgesloten mand deponeeren. Deze mand werd opgetrokken naar het tien meter hooge en schijnbaar kleine venster . . . in werkelijkheid de eenige toegang tot 't klooster! En dan wacht Von Tischendorf deemoedig, totdat de geloofsbrieven zijn nagezien en in orde bevonden. Het touwwerk werd weer neergelaten, nu voorzien van een plank, waarop Von Tischendorf en zijn gezelschap één voor één moesten plaats nemen, waarna ze door de monniken werden opgetrokken in de lucht en door de kleine opening het klooster binnengehaald!

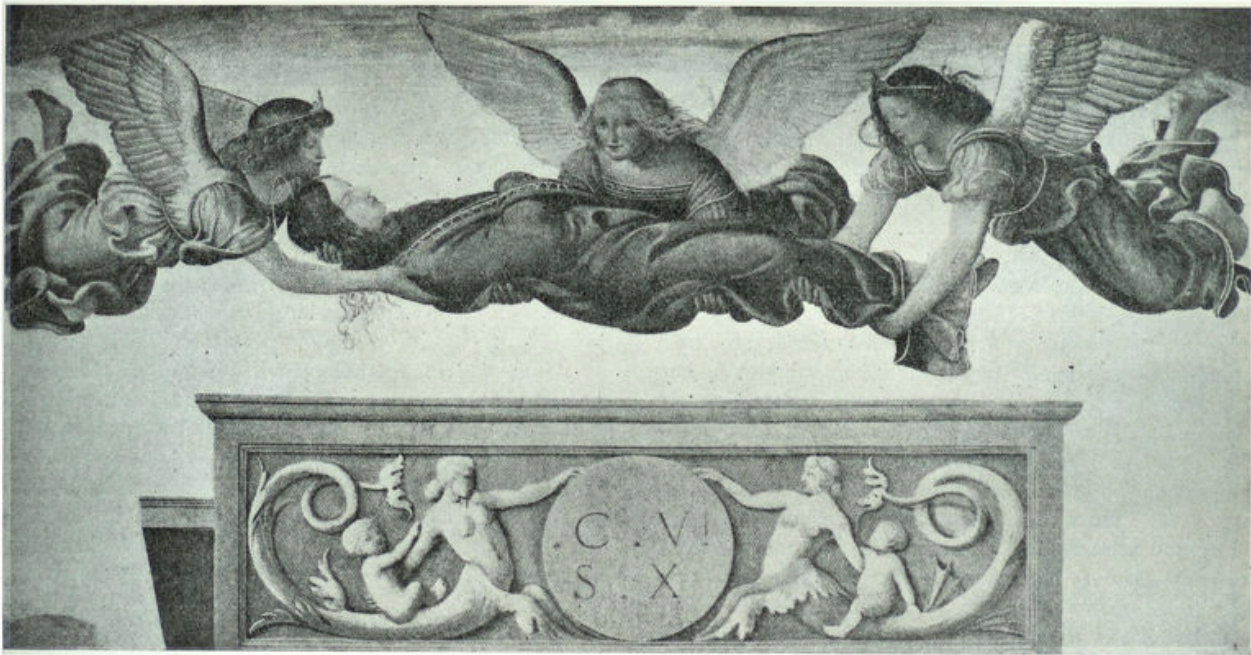
Het schijnt, dat angst voor overvallen van roofzuchtige benden tot dezen vreemden maatregel aanleiding was.

Dat dit klooster op den berg Sinaï gebouwd was ter herinnering aan de wetgeving op Horeb kunnen wij begrijpen.

Maar wie was de heilige Katharina, wier naam aan het klooster verbonden is?

De Roomsche kerk kent meerdere Katharina's, die heilig verklaard zijn. Zoo is Katharina van Siena, de

hoofdheilige der Dominikaner orde en Katharina van Bologna, de hoofdheilige der Franciskaner orde.

Het was echter een derde Katharina, naar wie het klooster op den Sinaï genoemd is: Katharina van Alexandrië.

De legende vertelt van haar: Zij leefde in het begin der vierde eeuw en behoorde tot een vorstelijke familie in Alexandrië, een vrouw van groote schoonheid. Zij was in aanraking gekomen met het Christendom en had zich met al de liefde van haar hart aan haar Heiland en Verlosser gegeven, om Hem te dienen. In de kringen, waartoe zij behoorde, was het uiterst moeilijk om haar belijdenis trouw te blijven. Vreeselijk was het voor haar, toen de Romeinsche Keizer Maximus — een der laatste vervolgers van het Christendom — zijn oog op haar liet vallen en haar tot vrouw begeerde. Er was geen ontkomen mogelijk, en toen de Keizer haar achtervolgde met onzedelijke voorstellen, verliet zij haar vaderstad en vluchtte naar de eenzame rotsdalen van het Sinaï-gebergte. Daar meende zij ver van de wereld haar leven aan God te kunnen wijden.

De Keizer gaf haar echter niet op en zond zijn speurhonden uit om haar te zoeken. En toen deze haar eindelijk gevonden hadden, werd ze gevangen genomen en met geweld naar Alexandrië teruggebracht. Daar werd ze in de gevangenis gezet, totdat — zooals de Keizer het uitdrukte — zij verstandig zou worden en dat dwaze Christengeloof verloochende.

Vijftig heidensche wijsgeeren werden op haar afgezonden om haar van haar dwaling te overtuigen.

Maar ziet, Katharina, die niet alleen een hoogstaande en vrome vrouw was, maar ook een zeer geleerde vrouw, stond haar bezoekers flink te woord en trachtte op haar beurt hen te overtuigen van de waarheid van het Christendom. Ja, zóó groot en onweerstaanbaar was haar zeggenskracht, dat tweehonderd praetorianen voor den eerst bespotten, gekruisigden Heiland gewonnen werden.

Nu ontstak de Keizer in hevige woede en gaf bevel haar om te brengen.

In vrome overgegevenheid, met een lofzang op de lippen, volgde Katharina haar beulen. Ze was veroor-

deeld tot den wreeden dood op het rad. Maar toen ze op het rad gebonden was, brak het rad, alsof het zich niet voor zulk schandelijk bedrijf wilde leenen. De ont-hutste beul greep daarop naar het zwaard en onthoofde haar.

Dit geschiedde in het jaar 307. Zij stierf als een der laatste martelaren, vóórdat de Christelijke Keizer Constantijn de vaan van het Kruis ophief over het geheele Romeinsche Rijk van Oost tot West.

De legende vertelt verder, dat God Zijn engelen zond, die nederkwamen en eerbiedig het doode lichaam der martelares opnamen, en over land en zee droegen tot op den berg Sinaï, en haar aldaar begroeven.

In de Pinacoteca di Brera te Milaan bevindt zich een mooi schilderij van Bernardino Luini, voorstellende deze graflegging van de heilige Katharina door de engelen.

De patrijzen, die haar uitvaart begeleidden, zetten zich op een droge, kale rots van het Sinaï-gebergte. Men vindt op die plaats de bron Bür-eschschunnaar of Patrijzen-bron, die volgens de legende dáár voor de vogels ontsprongen is.

De filosofische faculteit te Parijs heeft de heilige Katharina tot schutpatrones gekozen. Vele schilders hebben haar uitgebeeld met een kroon en in de eene hand een gebroken rad.

De monniken van het klooster op den Sinaï vertellen, dat zij haar lichaam gevonden hebben in een kostbare sarcophaag, en in de byzantijsche kloosterkapel hebben laten bijzetten, waar zij nu als heilige wordt vereerd.

Het klooster, dat vanwege den Codex Sinaiticus plotseling in het midden der belangstelling is komen te staan, heeft tevens de heilige, wier naam het draagt, naar voren gebracht. Haar schoone geschiedenis, al is deze ten deele legendarisch, is zeker de moeite waard opnieuw in het daglicht geplaatst te worden.

De grootheid van ziel, de onwankelbare trouw, de vaste geloofsmoed van de heilige Katharina van Alexandrië behooren aan alle eeuwen en alle volken. En hebben ook ons iets te zeggen in de donkere tijden, die wij thans beleven.

J. H. KUYPER